

Sdělení Komise o omezeních přímo souvisejících se spojováním a pro ně nezbytných

(2005/C 56/03)

(Text s významem pro EHP)

I. ÚVOD

1. Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) ⁽¹⁾ stanoví v čl. 6 odst. 1 písm. b) druhém pododstavci, v čl. 8 odst. 1 druhém pododstavci a v čl. 8 odst. 2 třetím pododstavci, že rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem „je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytná pro uskutečnění spojení“.
2. Změna pravidel, kterými se řídí posouzení omezení přímo souvisejících s uskutečněním spojení a pro ně nezbytných (dále také „podpůrná omezení“), zavádí zásadu posouzení takových omezení samotným podnikem. To odráží záměr zákonodárce neukládat Komisi povinnost posuzovat podpůrná omezení a jednotlivě se jimi zabývat. Postup v případě podpůrných omezení podle nařízení ES o spojování je dále vysvětlen v bodu odůvodnění 21 nařízení ES o spojování, které udává, že „[r]ozhodnutí Komise prohlašující spojení za slučitelná se společným trhem při použití tohoto nařízení by měla taková omezení zahrnovat automaticky, aniž by Komise musela hodnotit taková omezení v jednotlivých případech“. Zatímco tento bod odůvodnění předpokládá, že Komise bude plnit zbývající funkci, pokud jde o specifické nové anebo nevyřešené otázky vzbuzující skutečnou nejistotu, ve všech ostatních případech je na dotčených podnicích, aby samy posoudily, zda a do jaké míry mohou být jejich dohody považovány při transakci za podpůrné. Spory o to, zda se uvedená omezení přímo týkají uskutečnění spojení a jsou pro ně nezbytná, a jsou tedy automaticky pokryta schvalovacím rozhodnutím Komise, spadají pod jurisdikci vnitrostátních soudů.
3. Zbývající funkcí Komise se zabývá bod odůvodnění 21 nařízení ES o spojování, v němž se uvádí, že na žádost dotčených podniků by Komise měla výslovně posoudit podpůrný charakter omezení v případech představujících „nové nebo nevyřešené otázky vyvolávající skutečnou nejistotu“. Tento bod odůvodnění dále definuje „novou nebo nevyřešenou otázku vyvolávající skutečnou nejistotu“ jako otázku, která „není zahrnuta příslušným platným oznámením Komise nebo zveřejněným rozhodnutím Komise“.
4. Aby byla dotčeným podnikům poskytnuta právní jistota, poskytuje toto sdělení pokyny pro výklad pojmu podpůrná omezení. Pokyny uvedené v následujících oddílech odrážejí podstatu postupů Komise a stanovují zásady pro posouzení, zda a do jaké míry jsou nejběžnější typy dohod považovány za podpůrná omezení.
5. V případech výjimečných okolností, které nejsou obsaženy v tomto sdělení, je však možno se od těchto zásad odchýlit. Další pokyny ohledně toho, zda jejich dohody mohou či nemohou být považovány za podpůrná omezení, naleznou strany spojení ve zveřejněných rozhodnutích Komise ⁽²⁾. Případy, jež zahrnují výjimečné okolnosti, kterými se Komise už zabývala a zveřejnila k nim rozhodnutí ⁽³⁾, nejsou „novými a nevyřešenými otázkami“ ve smyslu bodu odůvodnění 21 nařízení ES o spojování.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Pro účely tohoto sdělení je rozhodnutí považováno za zveřejněné, pokud bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie nebo bylo zpřístupněno veřejnosti na webových stránkách Komise.

⁽³⁾ Viz například rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, odst. 56) – vysoký stupeň zákaznické loajality; rozhodnutí Komise ze dne 23. října 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odst. 73) – dlouhá životnost výrobků; rozhodnutí Komise ze dne 13. března 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odst. 99) – omezený počet alternativních výrobců; rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, odst. 50) – požadavek delší ochrany know-how.

6. Příklad tedy uvádí „novou a nevyřešenou otázku vyvolávající skutečnou nejistotu“, pokud daná omezení nejsou předmětem tohoto sdělení a nebylo o nich dříve pojednáno ve zveřejněných rozhodnutích Komise. Jak předpokládá bod odůvodnění 21 nařízení ES o spojování, Komise v těchto případech na žádost stran výslovně posoudí taková omezení. S ohledem na požadavky důvěrnosti zveřejní Komise v přiměřené míře toto posouzení, které dále rozvíjí zásady stanovené v tomto sdělení.
7. Pokud omezení přímo souvisí s uskutečněním spojení a jsou pro ně nezbytná, stanoví čl. 21 odst. 1 nařízení ES o spojování, že se použije pouze toto nařízení s vyloučením nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, (EHS) č. 1017/68 ⁽²⁾ a (EHS) č. 4056/86 ⁽³⁾. Naopak na omezení, která nemohou být považována za přímo související s uskutečněním spojení a nejsou pro ně nezbytná, je možno použít články 81 a 82 Smlouvy o ES. Pouhá skutečnost, že dohoda nebo ujednání nejsou považovány za podpůrné pro spojení, nemá však sama o sobě vliv na jejich právní status. Takové dohody nebo ujednání budou posouzeny v souladu s články 81 a 82 Smlouvy o ES a souvisejícími předpisy a sděleními ⁽⁴⁾. Mohou také podléhat jakýmkoli příslušným vnitrostátním pravidlům pro hospodářskou soutěž. Na dohody, které obsahují omezení ohledně hospodářské soutěže, ale nepovažují se za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné podle tohoto sdělení, se však mohou tato ustanovení vztahovat.
8. Výkladem Komise čl. 6 odst. 1 písm. b) druhého pododstavce a čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 2 třetího pododstavce nařízení ES o spojování nejsou dotčeny výklady, které mohou poskytnout Soudní dvůr nebo Soud prvního stupně Evropských společenství.
9. Toto sdělení nahrazuje předchozí sdělení Komise o omezeních přímo souvisejících se spojováním a pro ně nezbytných ⁽⁵⁾.

II. OBECNÉ ZÁSADY

10. Spojení sestává ze smluvních ujednání a dohod zakládajících kontrolu ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení ES o spojování. Nedílnou součástí spojení jsou rovněž všechny dohody, které uskutečňují hlavní záměr spojení ⁽⁶⁾, např. ty, které se týkají prodeje akcií nebo aktiv podniku. Kromě těchto ujednání a dohod mohou strany spojení uzavřít další dohody, které netvoří nedílnou součást spojování, mohou však omezit svobodu jednání stran na trhu. Pokud takové dohody obsahují podpůrná omezení, automaticky se na ně vztahuje prohlášení o slučitelnosti spojení se společným trhem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1; nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 411/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1017/68 ze dne 19. července 1968 o uplatňování pravidel hospodářské soutěže v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, Úř. věst. L 175, 23.7.1968, s. 1; nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1/2003.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4056/86 ze dne 22. prosince 1986, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 81 a 82 Smlouvy v námořní dopravě, Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 4; nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1/2003.

⁽⁴⁾ Viz např. licenční dohody v nařízení (ES) č. 772/2004; pro dohody o zásobování a nákupu viz např. nařízení Komise (ES) č. 2790/1999 ze dne 22. prosince 1999 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě, Úř. věst. L 336, 29.12.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 188, 4.7.2001, s. 5.

⁽⁶⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 10. srpna 1992 (IV/M.206 – *Rhône-Poulenc/SNIA*, odst. 8.3); rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 1991 (IV/M.113 – *Courtaulds/SNIA*, odst. 35); rozhodnutí Komise ze dne 2. prosince 1991 (IV/M.102 – *TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post*, odst. 46).

11. Kritéria přímé souvislosti a nezbytnosti mají objektivní povahu. Omezení nesouvisející přímo s uskutečněním spojení a nejsou pro ně nezbytná pouze proto, že je strany spojení za taková považují.
12. Aby byla omezení považována za „přímo související s uskutečněním spojení“, musejí být úzce spojena se samotným spojením. Nepostačuje, aby dohoda byla uzavřena současně se spojením nebo za stejných okolností jako spojení⁽¹⁾. Omezení, která přímo souvisejí se spojením, hospodářsky souvisejí s hlavní transakcí a mají umožnit hladký přechod ke změněné podnikové struktuře po spojení.
13. Dohody musejí být „nezbytné pro uskutečnění spojení⁽²⁾“, což znamená, že bez existence těchto dohod by spojení nemohlo být uskutečněno nebo by mohlo být uskutečněno pouze za méně jistých podmínek, s podstatně vyššími náklady, během výrazně delší doby nebo se značně větší obtížností⁽³⁾. Dohody nezbytné pro uskutečnění spojení jsou příznačně zaměřeny na ochranu převáděné hodnoty⁽⁴⁾, zachování nepřetržitosti dodávek po rozpadu bývalého hospodářského subjektu⁽⁵⁾ nebo umožnění zahájení činnosti nového hospodářského subjektu⁽⁶⁾. Při rozhodování o nezbytnosti omezení je vhodné nejen vzít v úvahu jeho povahu, ale také zajistit, aby jeho trvání, předmět a zeměpisná oblast uplatnění nepřekračovaly to, co uskutečnění spojení skutečně vyžaduje. Jsou-li k dispozici pro dosažení oprávněného sledovaného cíle stejně účinné alternativy, musejí dotyčné podniky zvolit tu alternativu, která objektivně nejméně omezuje hospodářskou soutěž.
14. U spojování uskutečňovaných po etapách nelze považovat smluvní ujednání o etapách před založením kontroly ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 2 nařízení ES o spojování za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Avšak dohoda o zdržení se závažných změn v cílovém podnikání až po dokončení se považuje za přímo související s uskutečněním společné nabídky a pro ně nezbytnou⁽⁷⁾. Totéž platí, v souvislosti se společnou nabídkou, v případě dohody společných nabyvatelů podniku zdržet se předložení samostatných soutěžních nabídek ohledně téhož podniku nebo získání kontroly nad ním jiným způsobem.
15. Dohody usnadňující společné získání kontroly jsou považovány za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Totéž platí pro ujednání stran o společném získání kontroly zaměřené na uskutečnění rozdělení aktiv s cílem rozdělit si mezi sebou výrobní zařízení nebo distribuční sítě spolu se stávajícími ochrannými známkami společně získaného podniku.
16. Pokud takové rozdělení zahrnuje rozpad bývalého hospodářského subjektu, ujednání umožňující provést tento rozpad za přijatelných podmínek lze považovat podle níže uvedených zásad za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné.

(1) Stejně tak může jít o omezení „přímo související“, i když nebylo přijato současně s dohodou uskutečňující hlavní záměr spojení, za předpokladu, že všechny ostatní požadavky jsou splněny.

(2) Viz Evropský soudní dvůr, věc 42/84 (*Remia*), [1985] Sb. rozh. 2545, odst. 20; Soud prvního stupně, věc T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), [2001] Sb. rozh. II-2459, odst. 106.

(3) Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2000 (COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, odst. 20).

(4) Rozhodnutí Komise ze dne 30. července 1998 (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, odst. 59); rozhodnutí Komise ze dne 3. března 1999 (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, odst. 17); rozhodnutí Komise ze dne 9. března 2001 (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, odst. 30); rozhodnutí Komise ze dne 20. března 2001 (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, odst. 11).

(5) Rozhodnutí Komise ze dne 25. února 2000 (COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, odst. 21).

(6) Rozhodnutí Komise ze dne 30. března 1999 (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, odst. 207–214); rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odst. 49, 56 a 57).

(7) Rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1998 (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, odst. 22); rozhodnutí Komise ze dne 2. října 1997 (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, odst. 55); rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 1997 (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, odst. 16); rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 1996 (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, odst. 19 a 22); rozhodnutí Komise ze dne 7. srpna 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odst. 50).

III. ZÁSADY VZTAHUJÍCÍ SE NA BĚŽNĚ SE VYSKYTUJÍCÍCH OMEZENÍCH V PŘÍPÁDECH ZÍSKÁNÍ PODNIKU

17. Omezení dohodnutá mezi stranami v souvislosti s převodem podniku mohou být ve prospěch nabyvatele nebo prodejce. Potřeba mít prospěch z určité ochrany je obecně větší u nabyvatele než u prodejce. Je to nabyvatel, kdo nezbytně potřebuje mít jistotu, že bude moci získat plnou hodnotu nabytého podniku. Omezení prospěšná pro prodejce se tedy zpravidla buď přímo netýkají uskutečnění spojení a nejsou pro ně nezbytná vůbec ⁽¹⁾, nebo je třeba více omezit jejich oblast působnosti a/nebo dobu trvání, než je tomu u doložek prospěšných pro nabyvatele ⁽²⁾.

A. Konkurenční doložky

18. Závazky zákazku konkurence uložené prodejci v souvislosti s převodem podniku nebo jeho části mohou přímo souviset s uskutečněním spojení a být pro ně nezbytné. K získání plné hodnoty převedených aktiv musí mít nabyvatel možnost požívat určitou ochranu před konkurencí ze strany prodejce, aby mohl získat a udržet si zákazníky a osvojit si a využít know-how. Tyto konkurenční doložky zaručují nabyvateli převod plné hodnoty převedených aktiv, která všeobecně zahrnují hmotná i nehmotná aktiva, např. goodwill, který prodejce získal, nebo know-how ⁽³⁾, které vyvinul. Ty nejenže se spojením přímo souvisejí, ale jsou také nezbytné pro jeho uskutečnění, protože bez nich by se dalo očekávat, že prodej podniku nebo jeho části se nemůže uskutečnit.
19. Tyto konkurenční doložky lze však odůvodnit pouze legitimním cílem uskutečnit spojení, pokud doba jejich trvání, zeměpisná oblast uplatnění, jejich předmět a osoby jim podléhající nepřekračují to, co je skutečně nezbytné k dosažení uvedeného cíle ⁽⁴⁾.
20. Konkurenční doložky jsou odůvodněny na dobu do tří let ⁽⁵⁾, pokud převod podniku zahrnuje převod zákaznické loajality v podobě goodwill a know-how ⁽⁶⁾. Pokud zahrnuje jen goodwill, jsou odůvodněny na dobu do dvou let ⁽⁷⁾.
21. Konkurenční doložky se naopak nepovažují za nezbytné, jestliže je převod ve skutečnosti omezen pouze na hmotná aktiva (např. pozemky, budovy nebo strojní zařízení) nebo na výlučná práva průmyslového a obchodního vlastnictví (jejichž nositelé by mohli okamžitě podat žalobu pro porušení těchto práv převodcem).
22. Zeměpisná oblast působnosti konkurenčních doložek musí být omezena na oblast, v níž prodejce nabízel příslušné výrobky nebo služby před převodem, poněvadž není třeba chránit nabyvatele před konkurencí prodejce na územích, na která prodejce předtím nepronikl ⁽⁸⁾. Tuto zeměpisnou oblast působnosti lze rozšířit na území, na která plánoval prodejce vstoupit v době transakce, pokud již vložil do přípravy tohoto opatření prostředky.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1998 (IV/M.1226 – GEC/GPTH, odst. 24).

⁽²⁾ Viz např. doložka zaměřená na ochranu části podniku zůstávající prodejci: rozhodnutí Komise ze dne 30. srpna 1993 (IV/M.319 – BHF/CCF/Charterhouse, odst. 16).

⁽³⁾ Podle definice v čl. 1 odst. 1 písm. i) nařízení (ES) č. 772/2004.

⁽⁴⁾ Viz Evropský soudní dvůr, věc 42/84 (Remia), [1985] Sb. rozh. 2545, odst. 20; Soud prvního stupně, věc T-112/99 (Métropole Télévision – M6), [2001] Sb. rozh. II-2459, odst. 106.

⁽⁵⁾ Výjimečné případy, ve kterých mohou být odůvodněna delší období, viz např. rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., odst. 56); rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odst. 37); rozhodnutí Komise ze dne 23. října 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odst. 74).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 1998 (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, odst. 33); rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.2077 – Clayton Dubilier & Rice/Itelcel, odst. 15); rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odst. 21 a 22).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 12. dubna 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odst. 26); rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 17).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 17); rozhodnutí Komise ze dne 12. dubna 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odst. 27); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odst. 28); rozhodnutí Komise ze dne 4. srpna 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, odst. 18).

23. Obdobně musejí být konkurenční doložky omezeny na výrobky (včetně vylepšených verzí nebo aktualizací výrobků a nových vzorů) a služby, jež tvoří hospodářskou činnost převáděného podniku. Ty mohou zahrnovat výrobky a služby, které jsou v době spojení na pokročilém stupni vývoje, jakož i plně vyvinuté výrobky, které však ještě nebyly uvedeny na trh. Ochrana nabyvatele proti konkurenci ze strany prodejce na trzích výrobků nebo služeb, na nichž převáděný podnik před převodem nepůsobil, se nepovažuje za nezbytnou⁽¹⁾.
24. Prodejce se může zavázat za sebe, za své dceřiné společnosti nebo za obchodní zástupce. Závazek uložit podobná omezení jiným subjektům by však nebyl považován za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytný. To platí zvláště, pokud jde o doložky, jež by omezily svobodu dalších prodejců nebo uživatelů dovážet nebo vyvážet.
25. Doložky omezující právo prodejce koupit nebo držet akcie společnosti, jež konkuruje převedenému podniku, se považují za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné za stejných podmínek, jaké jsou uvedeny výše u konkurenčních doložek, pokud nebrání prodejci v nákupu nebo držení akcií pro investiční účely, s nimiž nejsou spojeny, ať přímo či nepřímo, řídicí funkce nebo významný vliv v konkurenční společnosti⁽²⁾.
26. Doložky důvěrnosti a zdržení se akvizice mají srovnatelný účinek, a jsou tudíž posuzovány podobně jako konkurenční doložky⁽³⁾.

B. Licenční smlouvy

27. Převod podniku nebo jeho části zpravidla zahrnuje převod práv duševního vlastnictví nebo know-how na nabyvatele s cílem plného využití převáděných aktiv. Prodejce však může zůstat vlastníkem dotýčných práv za účelem jejich využívání v jiných činnostech, než jsou převedené činnosti. V těchto případech je obvyklým prostředkem pro zajištění plného využívání převedených aktiv nabyvatelem uzavření licenčních smluv v jeho prospěch. Podobně prodejce, pokud převedl práva duševního vlastnictví spolu s podnikem, může chtít nadále využívat některá nebo všechna tato práva pro jiné než převedené činnosti; v takovém případě nabyvatel udělí prodejci příslušnou licenci.
28. Licence na patenty⁽⁴⁾ a na podobná práva nebo know-how⁽⁵⁾, lze považovat za nezbytné pro uskutečnění spojení. Lze je rovněž považovat za nedílnou součást spojení a v každém případě není třeba je časově omezit. Tyto licence mohou být prosté nebo výlučné a mohou být omezeny na určité oblasti používání, a to v míře odpovídající činnostem převedeného podniku.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 17); rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odst. 22); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odst. 28); rozhodnutí Komise ze dne 4. srpna 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, odst. 18).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 4. února 1993 (IV/M.301 – Tesco/Catteau, odst. 14); rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odst. 19); rozhodnutí Komise ze dne 12. dubna 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odst. 27); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2000 (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Canica, odst. 26).

⁽³⁾ Podobně nelze rozšířit doložky o důvěrnosti ohledně přesných údajů o zákazníkovi, cenách a množstvích. Naopak doložky o důvěrnosti týkající se technického know-how mohou být výjimečně odůvodněny pro delší období, viz rozhodnutí Komise ze dne 29. dubna 1998 (IV/M.1167 – ICI/Williams, odst. 22); rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, odst. 50).

⁽⁴⁾ Včetně přihlášek k patentům, užitim vzorů, přihlášek k registraci užitim vzorů, průmyslových vzorů, topografií polovodičových výrobků, doplňkových ochranných osvědčení pro léčiva nebo jiné výrobky, u kterých mohou být taková osvědčení požadována, a osvědčení šlechtitelů rostlin (jak je uvedeno v článku 1 odst. 1 písm. h) nařízení (ES) č. 772/2004.

⁽⁵⁾ Podle definice v čl. 1 odst. 1 písm. i) nařízení (ES) č. 772/2004.

29. Územní omezení výroby, která odpovídají území převedené činnosti, však obvykle nejsou pro uskutečnění spojení nezbytná. V případě, že prodejce podniku udělí licenci kupujícímu, může být prodejce podroben v licenční smlouvě územnímu omezení za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny u konkurenčních doložek v souvislosti s prodejem podniku.
30. Omezení začleněná v licenčních smlouvách, která překračují výše uvedená ustanovení, například tím, že chrání spíše poskytovatele licence a nikoli nabyvatele licence, nejsou pro uskutečnění spojení nezbytná⁽¹⁾.
31. Také v případě licencí na ochranné známky, obchodní názvy, práva k průmyslovým vzorům, autorská práva a podobná práva mohou nastat situace, kdy si prodejce přeje zůstat vlastníkem těchto práv, pokud jde o činnosti, které si ponechává, nabyvatel však potřebuje tato práva za účelem obchodování se zbožím nebo službami produkovanými převedeným podnikem nebo jeho částí. V tomto případě rovněž platí výše uvedené úvahy⁽²⁾.

C. Závazky nákupu a dodávek

32. Převod podniku nebo jeho části může v mnoha případech způsobit narušení tradičních směrů nákupu a dodávek, které existují v důsledku předchozí integrace činností v rámci hospodářské jednoty prodejce. Aby bylo možno rozdělit hospodářskou jednotu prodejce a částečně převést příslušná aktiva na nabyvatele za přiměřených podmínek, je často nezbytné zachovat, alespoň po přechodné období, stávající nebo podobná spojení mezi prodejcem a nabyvatelem. Tohoto cíle se dosahuje obvykle závazky nákupu nebo dodávek prodejce a/nebo nabyvatele podniku či jeho části. S ohledem na zvláštní situaci vyplývající z rozdělení hospodářské jednoty prodejce lze tyto závazky uznat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Mohou být ve prospěch prodejce nebo nabyvatele, v závislosti na zvláštních okolnostech případu.
33. Účelem těchto závazků může být zajistit kterékoli straně kontinuitu dodávek výrobků nezbytných pro provádění činností, jež si buď ponechal prodejce, nebo převzal nabyvatel. Dobu trvání závazků nákupu a dodávek je však nutno omezit na dobu nezbytnou pro nahrazení vztahu závislosti samostatnosti na trhu. Závazky nákupu a dodávek, které mají zaručit dříve dodávané množství, mohou být tedy odůvodněny na přechodnou dobu do pěti let⁽³⁾.
34. Závazky jak dodávek, tak nákupu, které zajišťují stanovená množství, případně s doložkou o jejich změně, se považují za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné. Avšak závazky zajišťující neomezená množství⁽⁴⁾, exkluzivitu nebo poskytující přednostní právo na dodání nebo nákup⁽⁵⁾ nejsou pro uskutečnění spojení nezbytné.
35. Dohody o službách a distribuci se svým účinkem rovnají ujednáním o dodávkách, a platí tedy tytéž výše uvedené úvahy.

⁽¹⁾ V rozsahu, v jakém se na ně vztahuje čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES, mohou tyto smlouvy podléhat i nařízení (ES) č. 772/2004 nebo jiným právním předpisům Společenství.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 1. září 2000 (COMP/M.1980 – *Volvo/Renault V.I.*, odst. 54).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. února 1996 (IV/JV.651 – *AT&T/Philips*, VII.); rozhodnutí Komise ze dne 30. března 1999 (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, odst. 209); výjimečné případy viz rozhodnutí Komise ze dne 13. března 1995 (IV/M.550 – *Union Carbide/Enichem*, odst. 99); rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1995 (IV/M.612 – *RWE-DEA/Enichem Augusta*, odst. 45).

⁽⁴⁾ V souladu se zásadou proporcionality závazky zajišťující omezená množství s doložkou o jejich změně jsou v těchto případech méně omezující pro hospodářskou soutěž, viz např. rozhodnutí Komise ze dne 18. září 1998 (IV/M.1292 – *Continental/ITT*, odst. 19).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 30. července 1998 (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, odst. 64); výjimečné případy (např. neexistence trhu) viz rozhodnutí Komise ze dne 13. března 1995 (IV/M.550 – *Union Carbide/Enichem*, odst. 92 až 96); rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1995 (IV/M.612 – *RWE-DEA/Enichem Augusta*, odst. 38 a následující).

IV. ZÁSADY VZTAHUJÍCÍ SE NA BĚŽNĚ SE VYSKYTUJÍCÍ OMEZENÍ V PŘÍPÁDECH SPOLEČNÝCH PODNIKŮ VE SMYSLU ČL. 3 ODSŤ. 4 NAŘÍZENÍ ES O SPOJOVÁNÍ

A. Závazky zákazu konkurence

36. Závazek zákazu konkurence mezi mateřskými podniky a společným podnikem lze považovat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytný, jestliže tyto závazky odpovídají výrobkům, službám a územím, na něž se vztahuje dohoda o společném podniku nebo jeho stanov. Tyto konkurenční doložky odrážejí mimo jiné potřebu zajistit, aby jednání probíhala v dobré víře, mohou odrážet nezbytnost plně využít aktiva společného podniku nebo umožnit společnému podniku využívat know-how a goodwill poskytnuté mateřskými podniky anebo potřebu ochrany zájmů mateřských podniků ve společném podniku před konkurenčními akty usnadněnými mimo jiné přednostním přístupem mateřských podniků k know-how a goodwillu, které byly převedeny do společného podniku nebo vytvořeny společným podnikem. Takové závazky zákazu konkurence mezi mateřskými podniky a společným podnikem mohou být považovány za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné po dobu existence společného podniku ⁽¹⁾.
37. Zeměpisná oblast působnosti konkurenční doložky musí být omezena na území, v němž mateřské podniky nabízely příslušné výrobky nebo služby před vytvořením společného podniku ⁽²⁾. Tuto zeměpisnou oblast působnosti lze rozšířit na území, na která plánovaly mateřské společnosti vstoupit v době transakce, pokud již vložily do přípravy tohoto opatření prostředky.
38. Podobně musejí být konkurenční doložky omezeny na výrobky a služby tvořící hospodářskou činnost společného podniku. Ty mohou zahrnovat výrobky a služby, které jsou v době spojení na pokročilém stupni vývoje, jakož i plně vyvinuté výrobky a služby, které však ještě nebyly uvedeny na trh.
39. Je-li společný podnik vytvořen s cílem vstoupit na nový trh, je třeba uvést výrobky, služby a území, na nichž má působit podle dohody o společném podniku nebo jeho stanov. Předpokládá se, že zájem jedné mateřské společnosti ve společném podniku není třeba chránit před konkurencí ze strany druhé mateřské společnosti na jiných trzích než na těch, na kterých bude společný podnik působit na počátku jeho existence.
40. Dále platí, že závazky zákazu konkurence mezi mateřskými společnostmi, jež nedisponují kontrolou, a společným podnikem s uskutečněním spojení přímo nesouvisejí a nejsou pro ně nezbytné.
41. Tytéž zásady jako v případě konkurenčních doložek se vztahují také na doložky důvěrnosti a neusilování o akvizici.

B. Licenční smlouvy

42. Licenci udělenou mateřskými společnostmi společnému podniku lze považovat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytnou. To platí bez ohledu na to, zda je licence vylučná nebo ne a zda je časově omezená nebo ne. Tato licence může být omezena na určitou oblast použití, jež odpovídá činnostem společného podniku.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 15. ledna 1998 (IV/M.1042 – *Eastman Kodak/Sun Chemical*, odst. 40); rozhodnutí Komise ze dne 7. srpna 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odst. 51); rozhodnutí Komise ze dne 3. července 1996 (IV/M.751 – *Bayer/Hüls*, odst. 31); rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2000 (COMP/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, odst. 26).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 29. srpna 2000 (COMP/M.1913 – *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*; odst. 18); rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odst. 49 poslední věta).

43. Licence udělené společným podnikem jedné z jeho mateřských společností nebo dohody o křížové licenci lze považovat za přímo související s uskutečněním spojení a pro ně nezbytné za stejných podmínek, jaké platí v případě nabytí podniku. Licenční smlouvy mezi mateřskými společnostmi se však nepovažují za přímo související s vytvořením společného podniku a pro ně nezbytné.

C. Závazky nákupu a dodávek

44. Jestliže přítomnost mateřských společností na trhu navazujícího o úroveň výš nebo o úroveň níž na trh společného podniku trvá i nadále, pak se na veškeré dohody o nákupu a dodávkách, včetně dohod o službách a distribuci, vztahují zásady platné v případě převodu podniku.
-